



Zittingsdocument

A9-0147/2021

27.4.2021

VERSLAG

over het veiligstellen van de doelstellingen van de aanlandingsverplichting uit
hoofde van artikel 15 van het gemeenschappelijk visserijbeleid
(2019/2177(INI))

Commissie visserij

Rapporteur: Søren Gade

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	16
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	17

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het veiligstellen van de doelstellingen van de aanlandingsverplichting uit hoofde van artikel 15 van het gemeenschappelijk visserijbeleid (2019/2177(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 7 juni 2019 over de stand van zaken van het gemeenschappelijk visserijbeleid en raadpleging over de vangstmogelijkheden voor 2020 (COM(2019)0274),
- gezien de mededeling van de Commissie van 16 juni 2020 getiteld “Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2021” (COM(2020)0248),
- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2,
- gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid¹,
- gezien Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen²,
- gezien de evaluatieverslagen van het Europees Bureau voor visserijcontrole (EFCA) met betrekking tot de naleving van de aanlandingsverplichting voor de Noordzee (2016-2017), de noordwestelijke wateren (2016-2017) en makreel in de Noordzee en de noordwestelijke wateren (2015-2017),
- gezien de plenaire verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) (PLEN 20-01, 19-01, 18-01 en 17-01), en zijn verslagen “Evaluation of Member States’ Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)” (Evaluatie van de jaarverslagen van de lidstaten over de aanlandingsverplichting (voor 2019), Adhoc-20-02), “Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy” (Monitoring van de prestaties van het gemeenschappelijk visserijbeleid, Adhoc-20-01) en “Evaluation of Joint Recommendations on the Landing Obligation and on the Technical Measures Regulation” (Evaluatie van de gezamenlijke aanbevelingen inzake de aanlandingsverplichting en de verordening technische maatregelen, STECF-20-04),
- gezien Richtlijn (EU) 2017/159 van de Raad van 19 december 2016 tot uitvoering van de Overeenkomst betreffende de uitvoering van het Verdrag betreffende werk in de

¹ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.

² PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105.

visserijsector van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007³,

- gezien het artikel getiteld “The unintended impact of the European discard ban” (De onbedoelde gevolgen van het Europese teruggooiverbod), dat is gepubliceerd in het ICES Journal of Marine Science⁴,
 - gezien de door de Commissie visserij aangevraagde studie “Implementation of the EU fisheries control system by Member States (2014-2019)” (Uitvoering van het EU-systeem voor visserijcontroles door de lidstaten (2014-2019)),
 - gezien de door de Commissie visserij aangevraagde studies inzake de aanlandingsverplichting en verstikkingssoorten in de meersoorten- en gemengde visserij in de Noordzee⁵, de noordwestelijke wateren⁶ en de zuidwestelijke wateren⁷, en de studies inzake het teruggooiverbod, de aanlandingsverplichting en de maximale duurzame opbrengst (MDO) in de westelijke Middellandse Zee^{8,9},
 - gezien de in 2019 verschenen publicatie “The European Landing Obligation: Reducing discards in complex, multi-species and multi-jurisdictional fisheries” (De Europese aanlandingsverplichting: het verminderen van teruggooi in complexe meersoortenvisserij die onder meerdere rechtsgebieden valt)¹⁰,
 - gezien het in 2019 gepubliceerde rapport van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) getiteld “A third assessment of global marine fisheries discards” (Derde beoordeling van de teruggooi in de mondiale zeevisserij),
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A9-0147/2021),
- A. overwegende dat streefdoel 14.4 van doelstelling 14 van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de Verenigde Naties een oproep inhoudt aan de internationale gemeenschap om tegen 2020 het oogsten van vis doeltreffend te reglementeren, een einde te maken aan overbevissing, aan illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij en aan destructieve visserijpraktijken, en wetenschappelijk gefundeerde beheersplannen uit te voeren, teneinde de visbestanden in zo kort mogelijke tijd te herstellen tot op zijn minst het niveau dat de door hun biologische kenmerken bepaalde MDO kan opleveren;

B. overwegende dat het jaarlijkse volume aan teruggooi in de mondiale zeevisserij op

³ PB L 25 van 31.1.2017, blz. 12.

⁴ Borges, L., “The unintended impact of the European discard ban”, ICES Journal of Marine Science, volume 78, nr. 1, januari-februari 2021, blz. 134-141, <https://doi.org/10.1093/icesjms/fsaa200>

⁵ Aanlandingsverplichting en verstikkingssoorten in de meersoorten- en gemengde visserij – Noordzee.

⁶ Aanlandingsverplichting en verstikkingssoorten in de meersoorten- en gemengde visserij – Noordwestelijke wateren.

⁷ Aanlandingsverplichting en verstikkingssoorten in de meersoorten- en gemengde visserij – Zuidwestelijke wateren.

⁸ Teruggooiverbod, aanlandingsverplichting en MDO in de westelijke Middellandse Zee – Spanje.

⁹ Teruggooiverbod, aanlandingsverplichting en MDO in de westelijke Middellandse Zee – Italië.

¹⁰ Uhlmann, Sven & Ulrich, Clara & Kennelly, Steven, “The European Landing Obligation: Reducing Discards in Complex, Multi-Species and Multi-Jurisdictional Fisheries”, 2019.

9,1 miljoen ton wordt geschat, ofwel 10,8 % van de jaarlijkse gemiddelde vangst in de periode 2010-2014; overwegende dat de visserij op tonijnsoorten en andere pelagische soorten de laagste teruggooicijfers liet optekenen, en de visserij op schaaldieren de hoogste; overwegende dat de visserij op demersale soorten de hoogste volumes aan teruggooi liet zien, en de visserij op weekdieren (met uitzondering van koppotigen) de laagste volumes; overwegende dat de jaarlijkse mondiale teruggooi in 1989 een hoogtepunt bereikte met 18,8 miljoen ton, gevolgd door een geleidelijke afname tot minder dan 10 miljoen ton in 2014¹¹;

- C. overwegende dat teruggooi een gangbare visserijpraktijk is waarbij ongewenste vangsten – dood of levend – terug in zee worden gegooid omdat het om beschadigde vis gaat of om exemplaren die ondermaats zijn (beperkingen inzake de minimummaat), om redenen in verband met de verhandelbaarheid, wegens een gebrek aan quota of als gevolg van voorschriften met betrekking tot de vangstsamenstelling; overwegende dat het voorafgaand aan de invoering van de aanlandingsverlichting niet was toegestaan om ondermaatse vis aan boord te hebben of aan te landen;
- D. overwegende dat ongewenste vangsten en teruggooi een aanzienlijke verspilling zijn van natuurlijke hulpbronnen voor menselijke consumptie en dat deze praktijken mogelijk – en vaak ook daadwerkelijk – een negatieve invloed hebben op de duurzame exploitatie van visbestanden en mariene ecosystemen en op de financiële levensvatbaarheid van de visserij; overwegende dat een zekere mate van ongewenste bijvangsten en teruggooi onvermijdelijk is, met name in de gemengde visserij;
- E. overwegende dat de historisch hoge teruggooiniveaus in sommige EU-visserijtakken een ernstig probleem hebben opgeleverd voor de duurzaamheid van de EU-visserij op lange termijn en daardoor de geloofwaardigheid van het visserijbeleid van de Unie aantasten;
- F. overwegende dat het verbod op highgrading (teruggooi van marktwaardige vis), dat in 2010 in de EU is ingevoerd, slecht ten uitvoer is gelegd;
- G. overwegende dat het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) zoals hervormd in 2013 ervoor moet zorgen dat de negatieve effecten van visserijactiviteiten op het mariene ecosysteem tot een minimum worden beperkt, en specifiek tot doel heeft: a) teruggooi geleidelijk en per geval uit te bannen, met gebruikmaking van het best beschikbare wetenschappelijke advies, door ongewenste vangsten zo veel mogelijk te voorkomen en te beperken en geleidelijk ervoor te zorgen dat vangsten van gereguleerde commerciële soorten worden aangeland, en b) waar nodig optimaal gebruik te maken van ongewenste vangsten, zonder een markt te creëren voor ongewenste vangsten die kleiner zijn dan de minimuminstandhoudingsreferentie grootte;
- H. overwegende dat er geen betrouwbare gegevens over teruggooi noch wetenschappelijke bewijzen zijn waaruit blijkt dat de uitvoering van de aanlandingsverplichting heeft geleid tot een substantiële afname van ongewenste vangsten; overwegende dat de slechte uitvoering ervan mogelijk de vangsten in sommige visserijtakken minder zichtbaar heeft gemaakt, het wetenschappelijk advies heeft aangetast en de kwaliteit van

¹¹ “A third assessment of global marine fisheries discards”, FAO, 2019.

gegevens heeft doen dalen;

- I. overwegende dat de visserijsector vooruitgang heeft geboekt bij de verwezenlijking van de MDO-doelstelling; overwegende dat in 2020 99 % van de aanlandingen in de Oostzee, de Noordzee en de Atlantische Oceaan die uitsluitend door de EU zijn beheerd en waarvoor wetenschappelijke beoordelingen beschikbaar zijn, afkomstig was van duurzaam beheerde visserijen; overwegende dat de biomassa in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan in 2018 voor de volledig beoordeelde bestanden 48 % hoger lag dan in 2003; overwegende dat er nog steeds grote uitdagingen bestaan, met name in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee, waar bij ongeveer 75 % van de bestanden die wetenschappelijk worden beoordeeld sprake is van overbevissing;
- J. overwegende dat de aanlandingsverplichting, die in fasen is ingevoerd over een periode van vier jaar (2015-2019), de verplichting inhoudt om alle vangsten van soorten in EU-wateren, of in bepaalde gevallen vangsten van EU-vaartuigen in internationale wateren, waarvoor vangstbependingen gelden en, in de Middellandse Zee, waarvoor minimummaten gelden, aan te landen en in mindering te brengen op de toepasselijke quota, alsook een verbod op het gebruik van ondermaatse vis voor rechtstreekse menselijke consumptie;
- K. overwegende dat er volgens het WTECV¹² geen informatie beschikbaar is over de uitvoering van de aanlandingsverplichting voor de langeafstandsvloten die buiten de Uniewateren actief zijn; overwegende dat de adviesraad voor de vollezee-/verrezeevloot (LDAC) heeft aangegeven dat de aanlandingsverplichting in de praktijk niet van toepassing is op EU-vaartuigen die buiten de EU-wateren vissen;
- L. overwegende dat aangelande vis die kleiner is dan de minimumstandhoudingsreferentiegrootten nog altijd wordt gebruikt voor vismeel, diervoeder en aas voor de korfvisserij, met gering economisch rendement; overwegende dat deze alternatieve toepassingen economisch haalbaar zijn indien er zich in de buurt van de haven van aanlanding een productiefaciliteit bevindt, maar dat deze haalbaarheid afneemt (of verdwijnt) wanneer er logistieke diensten en infrastructuur nodig zijn voor langeafstandsvervoer of investeringen in nieuwe productiefaciliteiten¹³;
- M. overwegende dat verschillende lidstaten hebben voorgesteld de wetgeving aan te passen zodat vis onder de betreffende minimumstandhoudingsreferentiegrootten waarvoor een aanlandingsverplichting geldt voor liefdadigheidsdoeleinden kan worden gebruikt;
- N. overwegende dat de aanlandingsverplichting geen volledig verbod op teruggooi is, aangezien zij alleen van toepassing is op gereguleerde soorten (totaal toegestane vangsten (TAC's) en visserijen met een gereguleerde visserijinspanning waarvoor een minimummaat is vastgesteld) en vrijstellingen omvat voor vis die door predatoren toegebrachte schade vertoont, alsook een op hoge overlevingskansen gebaseerde vrijstelling en een de-minimisvrijstelling tot 5 % voor gevallen waar een verhoging van de selectiviteit moeilijk haalbaar is of de behandeling van ongewenste vangsten

¹² "Evaluation of Member States' Annual Reports on the Landing Obligation (for 2019)" (STECF-Adhoc-20-02).

¹³ "Market outlets for unwanted catches", Waarnemingspost voor de Europese markt voor visserij- en aquacultuurproducten (Eumofa), 2020.

onevenredig hoge kosten met zich meebrengt; overwegende dat de uitvoering van de aanlandingsverplichting ook afhankelijk is van het veelvuldige gebruik van tijdelijke vrijstellingen die jaarlijks moeten worden herzien op basis van een wetenschappelijke beoordeling, hetgeen tijd en inspanningen vergt van besluitvormers en de visserijsector;

- O. overwegende dat de teruggooiniveaus aanzienlijk verschillen naargelang de regio en soort, waarbij teruggooi minimaal of onbestaand is in visserijen waarin alle of de meeste vangsten commerciële waarde hebben en worden geëxploiteerd, zoals het geval is bij kleinschalige of traditionele visserij en visserij waarvan de productie bedoeld is voor rechtstreekse menselijke consumptie;
- P. overwegende dat de kleinschalige visserij meer marktdeelnemers in dienst heeft en selectiever vistuig gebruikt, waardoor deze minder milieuschade veroorzaakt en een fundamentele rol vervult op sociaal en economisch vlak, zoals is benadrukt in het verslag over de toestand van de visserij in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee (SoMFi) van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) van 2018;
- Q. overwegende dat teruggegooid vis kan fungeren als voedselbron voor een reeks aasetende soorten, van vogelsoorten tot mesopelagische organismen en bentische gemeenschappen, die een belangrijke rol vervullen in de trofische ecologische keten; overwegende dat in de wetenschappelijke literatuur wordt geconcludeerd dat de vermindering van de teruggooi door middel van de aanlandingsverplichting mogelijk invloed heeft op de populaties van enkele soorten in bepaalde gebieden, maar dat dit in het algemeen waarschijnlijk niet het geval is;
- R. overwegende dat “verstikkingssoorten” vissoorten of -bestanden zijn waarvoor een bepaalde lidstaat, een bepaalde vloot of een bepaald vaartuig over minder vangstmogelijkheden (een lager quotum) beschikt in vergelijking met andere soorten; overwegende dat de volledige en strikte naleving van de aanlandingsverplichting, met name in de gemengde visserij, zou betekenen dat de overeenkomstige visserij moet worden stopgezet (“verstikking”) zodra het (gelimiteerde) quotum van die soort is opgebruikt, zodat verdere vangsten ervan worden voorkomen; overwegende dat potentiële verstikking in de gemengde visserij een ernstig probleem blijft en mogelijk heeft bijgedragen tot de povere uitvoering van de aanlandingsverplichting, en de quota-uitwisseling tussen lidstaten heeft beknot, waardoor de onderbenutting van vangstmogelijkheden nog is toegenomen;
- S. overwegende dat selectiviteit niet voldoende zal zijn om de problemen in deze visserijen te ondervangen, aangezien het vanuit technisch oogpunt lastig kan zijn de vangst van de betreffende verstikkingsbestanden te beperken zonder grote verliezen van andere verhandelbare vangsten te veroorzaken, met ernstige economische problemen voor de betreffende vloten tot gevolg; overwegende dat de quotumruilsystemen voor bijvangst onlangs zijn aangepast om verstikkingsituaties tegen te gaan, maar dat de doeltreffendheid hiervan nog moet worden geëvalueerd;
- T. overwegende dat de hoeveelheid ongewenste vis die in de netten wordt gevangen en aan boord wordt gebracht in de eerste plaats aanzienlijk kan worden teruggedrongen door middel van ruimtelijke en temporele voorkomingsmaatregelen en technische

selectiviteitsmaatregelen, zodat de behandelingstijd, het brandstofverbruik en de opslagbehoeften worden beperkt;

- U. overwegende dat het WTECV benadrukt dat de gezamenlijke aanbevelingen van de regionale groepen van de lidstaten inzake de uitvoering van de aanlandingsverplichting in 2021 slechts een relatief gering aantal maatregelen omvatten gericht op het vergroten van de selectiviteit; overwegende dat het aantal proefprojecten om selectiever vistuig of voorkomingsstrategieën overeenkomstig artikel 14 van het GVB te testen, is afgenomen;
- V. overwegende dat de Raad in de afgelopen jaren verschillende soorten heeft geschrapt van de lijst van TAC's, als gevolg waarvan de aanlandingsverplichting niet meer van toepassing is op deze soorten;
- W. overwegende dat de aanlandingsverplichting een instrument is voor het verwezenlijken van de GVB-doelstelling inzake selectiviteit, en geen doel op zich is;
- X. overwegende dat de quotumruilsystemen voor bijvangsten onlangs zijn aangepast om verstikkingssituaties tegen te gaan;
- Y. overwegende dat het teruggooien van ongewenste vangsten een fenomeen is dat in alle visserijen ter wereld voorkomt en niet alleen in Europa; overwegende dat in de EU-wateren opvallend veel gemengde visserijen voorkomen; overwegende dat diverse derde landen en zelfbesturende gebieden in verschillende mate een teruggooiverbod hebben ingesteld, waaronder Canada, de Faeröer, Noorwegen, IJsland, Chili en Nieuw-Zeeland; overwegende dat andere derde landen, zoals de Verenigde Staten, teruggooi niet hebben verboden, maar dat in hun wetgeving inzake visserij veeleer andere benaderingen worden gehanteerd om ongewenste vangsten te beperken; overwegende dat het teruggooiverbod in Noorwegen en IJsland al 30 jaar lang wordt aangepast om in te spelen op specifieke problemen; overwegende dat de effecten van het teruggooiverbod in Chili nog niet volledig bekend zijn, aangezien de uitvoering nog maar pas van start is gegaan; overwegende dat teruggooi een groot probleem blijft in het visserijbeheer van Nieuw-Zeeland;
- Z. overwegende dat op grond van het beginsel van relatieve stabiliteit, dat voor het eerst werd uiteengezet in de basisverordening van het GVB van 1983 en is toegepast door middel van de TAC's- en quotaverordening van datzelfde jaar, een verdeelsleutel voor de toewijzing van de TAC's per lidstaat is vastgesteld op basis van de toewijzingsbeginselen van historische vangsten (1973-1978), afhankelijkheid zoals neergelegd in de preferenties van Den Haag van 1976, en verlies ten gevolge van wijzigingen in het visserijrechtsgebied (1973-1976);
- AA. overwegende dat er bijna 4 000 wetenschappelijke artikelen over het onderwerp teruggooi zijn gepubliceerd, waarvan meer dan 3 700 betrekking hebben op de industriële visserij, en minder dan 200 op de kleinschalige kustvisserij;
- AB. overwegende dat sinds ongeveer 1950 in de habitats van een groot aantal mariene soorten uit verschillende categorieën verschuivingen hebben plaatsgevonden wat geografisch bereik en seizoensgebonden activiteiten betreft als gevolg van de opwarming van de oceanen en biogeochemische veranderingen, zoals zuurstofverlies,

met als gevolg verschuivingen op het vlak van soortensamenstelling, abundantie en biomassaproductie van ecosystemen, van de evenaar tot de polen; overwegende dat een verandering in de verspreiding van visbestanden van invloed is op het toekomstig visserijbeheer en derhalve ook op de uitvoering van de aanlandingsverplichting;

- AC. overwegende dat de Commissie voorafgaand aan haar voorstel voor een nieuwe basisverordening voor het GVB in juli 2011 een sociaal-economische effectbeoordeling van het beleid ter vermindering van de teruggooi heeft uitgevoerd, maar tot dusver heeft nagelaten de sociaal-economische invloed en effecten ervan op de veiligheid aan boord grondig te analyseren of antwoorden te bieden op de bezorgdheid van de adviesraden en de lidstaten over de uitvoering;
- AD. overwegende dat nog steeds niet bekend is in hoeverre teruggooi is teruggedrongen; overwegende dat maar liefst vijf lidstaten niet hebben gereageerd op de vragenlijst van de Commissie over de uitvoering van de aanlandingsverplichting voor 2019, en dat dit in het geval van twee van die lidstaten al het derde jaar op rij is;
- AE. overwegende dat verschillen met betrekking tot de controle op en handhaving van de aanlandingsverplichting tot een ongelijk speelveld kunnen leiden, zowel binnen als tussen de lidstaten; overwegende dat het EFCA in zijn verslagen waarin de naleving van de aanlandingsverplichting wordt geëvalueerd, concludeert dat de uitvoering door de lidstaten ontoereikend is en aanbevelingen formuleert om de controle te verbeteren;
- AF. overwegende dat de Commissie uiterlijk op 31 december 2022 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag moet indienen over de uitvoering van het GVB, met inbegrip van de aanlandingsverplichting;
1. bevestigt de algemene doelstelling van de EU om de duurzame exploitatie van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen te waarborgen; benadrukt dat het terugdringen van teruggooi en het tot een minimum beperken van ongewenste vangsten een prioriteit vormen van het overheidsbeleid en dat dit beleid vorm heeft gekregen vanuit de bezorgdheid over verantwoordingsplicht, instandhouding en de verspilling van natuurlijke hulpbronnen, alsook de wetenschappelijke noodzaak om ten volle rekening te houden met alle oorzaken van visserijsterfte;
 2. betreurt dat de jaarverslagen van de Commissie over de stand van zaken van het GVB zeer weinig informatie bevatten over de uitvoering van de aanlandingsverplichting en tot nu toe geen informatie verschaffen over de mate waarin de teruggooi is teruggedrongen in het kader van de aanlandingsverplichting, noch een analyse van de sociaal-economische gevolgen van deze verplichting of de effecten van de uitvoering ervan op de veiligheid aan boord van vissersvaartuigen;
 3. erkent dat de invoering van de aanlandingsverplichting een paradigmaverschuiving en een van de belangrijkste uitdagingen vertegenwoordigt in de geschiedenis van het EU-visserijbeheer – van het registreren van aanlandingen en in sommige gevallen zelfs het verplichten van teruggooi, naar een systeem dat de volledige vangst registreert – en samen met de invoering van het MDO-beleid onvermijdelijk een reeks verreikende ecologische en sociaal-economische gevolgen op korte en lange termijn heeft gehad; benadrukt dat de sociaal-economische gevolgen van de aanlandingsverplichting moeten worden geëvalueerd;

4. merkt op dat het MDO-beleid niet betekent dat er geen teruggooi plaatsvindt, en dat teruggooi niet betekent dat de MDO niet kon worden behaald, aangezien er voor beide stellingen bewijzen te vinden zijn in veel bestanden, ook van bijvangstsoorten;
5. benadrukt de vooruitgang die is geboekt op het gebied van samenwerking tussen belanghebbenden en de stappen die zijn ondernomen ter verbetering van de selectiviteit; merkt echter op dat volgens de Commissie en het WTECV de uitvoering van de aanlandingsverplichting over het algemeen laag blijft en dat de hoeveelheid teruggooi ongeveer vergelijkbaar is met de situatie in de jaren vóór de invoering van de aanlandingsverplichting;
6. erkent dat er sinds 2010 uit hoofde van de verordening visserijcontrole een verplichting bestaat om teruggooi te registreren in het logboek; betreurt dat er ondanks de invoering van de aanlandingsverplichting nog steeds beperkte betrouwbare gegevens en kennis over het teruggooivolume beschikbaar zijn, dat het aantal voorzorgs-TAC's is toegenomen, in tegenstelling tot de afgenomen hoeveelheden analytische TAC's, en dat de beschikbaarheid van wetenschappelijke informatie over de toestand van de bestanden niet substantieel is verbeterd;
7. merkt op dat de aanlandingsverplichting nog steeds aanleiding geeft tot bezorgdheid, zowel in de visserijsector als in de wetenschappelijke wereld, als gevolg van belemmeringen van uiteenlopende aard; wijst erop dat de bezorgdheid van de visserijsector te maken heeft met het gebrek aan adequate infrastructuur in de havens, de stijgende exploitatiekosten, het gebrek aan door de autoriteiten verstrekte stimulansen voor naleving en de moeilijkheden bij het bereiken van een grotere selectiviteit in sommige visserijen zonder de economische levensvatbaarheid van de visserij in gevaar te brengen, met name in gemengde visserijen die zijn blootgesteld aan een hoog risico op verstikkingssituaties die leiden tot onderbenutting van de beschikbare quota en mogelijke vroegtijdige stopzetting van visserijen en tot ernstige economische moeilijkheden voor de betrokken vloten; merkt op dat er tot dusver slechts twee gevallen zijn gemeld: tong (België) en grootoogtonijn (Frankrijk);
8. betreurt dat de moeilijkheden bij de uitvoering van het teruggooiverbod hebben geleid tot een negatief beeld van vissers en de inspanningen van de visserijsector, ondanks de vooruitgang die is geboekt bij het bereiken van de MDO-doelstelling;
9. neemt kennis van de tot dusver genomen maatregelen – quota-uitwisseling en quotumruilsystemen voor bijvangstsoorten – hoewel deze voornamelijk tijdelijk van aard zijn en afhankelijk zijn van onderhandelingen tussen de lidstaten, en de doeltreffendheid ervan nog grondig moet worden beoordeeld; benadrukt dat de administratieve belemmeringen voor een doeltreffende uitvoering van de aanlandingsverplichting moeten worden weggenomen, dat de ontwikkeling en ingebruikname van nieuw selectief vistuig moeten worden verbeterd en dat doeltreffende plannen voor de vermindering van bijvangsten verder moeten worden ontwikkeld met het oog op het herstel van kwetsbare bestanden;
10. benadrukt het potentieel en de noodzaak van het gebruik van de uitzonderingen waarin is voorzien in de verordening (op hoge overlevingskansen gebaseerde vrijstelling en de-minimisvrijstelling) om de uitvoering te faciliteren en potentiële verstikkingssituaties

tegen te gaan; herinnert eraan dat er betrouwbare en nauwkeurige bewijzen en gegevens moeten worden verstrekt en beveelt aan de procedure voor het verlenen van vrijstellingen te stroomlijnen, met inbegrip van een betere verzameling van wetenschappelijke gegevens;

11. benadrukt dat het WTECV heeft erkend dat de kwaliteit van de verstrekte informatie ter ondersteuning van de vrijstellingen over het algemeen verbeterd is sinds de indiening van de eerste gezamenlijke aanbevelingen in 2014; erkent dat het verstrekken van gegevens en informatie ter ondersteuning van de vrijstellingen lastig kan zijn gezien de aard van de vereiste gegevens; stelt echter met bezorgdheid vast dat het WTECV heeft aangegeven dat in veel gevallen de aangeleverde informatie en gegevens niet soort- en/of visserijspecifiek zijn en dat dezelfde studies en veronderstellingen worden gebruikt ter ondersteuning van diverse vrijstellingen; benadrukt dat het door het ontbreken van soort- en visserijspecifieke gegevens en informatie moeilijk is om de waarschijnlijke effecten van een voorgestelde vrijstelling te evalueren, of te beoordelen of wordt voldaan aan de voorwaarden voor de op hoge overlevingskansen gebaseerde vrijstelling en de de-minimisvrijstelling;
12. is bezorgd dat de geleidelijke afname van bepaalde flexibele regelingen, zoals de de-minimisvrijstelling, het verstikkingseffect en de stopzetting van visserijen kan veroorzaken of verergeren; benadrukt dat er verder moet worden gewerkt aan doeltreffende regelingen om bijvangst te verminderen in visserijen met een beperktere selectiviteit, zoals pelagische trawlvisserij;
13. herinnert eraan dat de aanlandingsverplichting geen doel op zich is, maar een instrument om de visserij en het operationele gedrag te helpen verbeteren, de ontwikkeling en het gebruik van selectiever vistuig te stimuleren om ongewenste vangsten tot een minimum te beperken, en de vangstdocumentatie te verbeteren met het oog op een beter inzicht in en een betere wetenschappelijke beoordeling van visbestanden; merkt op dat veel vissers het niet eens zijn met het verband tussen de doelstellingen van de aanlandingsverplichting en de uitvoering ervan, hetgeen vaak een belemmering blijkt te zijn voor de naleving; erkent dat de verwezenlijking van dit uiteindelijke doel tijd en voldoende kennis vergt, en dat er dan ook meer inspanningen nodig zijn om een gemeenschappelijk begrip ervan te bevorderen en de door wetenschappers en vissers verrichte studies om de selectiviteit te verbeteren en ongewenste vangsten te beperken in praktijk te brengen; verzoekt de Commissie steun te blijven verlenen aan plannen ter verbetering van de selectiviteit, onder meer door in voorkomend geval stimulansen in te zetten voor het gebruik van selectiever vistuig;
14. benadrukt de specifieke kenmerken van de ultraperifere gebieden, met name op het vlak van vaartuigen, verouderde vloten en havens met beperkte opslag- en verwerkingscapaciteit, waardoor de aanlandingsverplichting soms moeilijk te realiseren is;
15. merkt op dat het teruggooiniveau sterk varieert per visserij en per zeebekken, waardoor de indruk ontstaat dat een uniforme aanpak misschien niet de optimale strategie is om vissers aan te moedigen selectiever te worden; verzoekt de Commissie de belangrijkste tekortkomingen te identificeren en voor elk zeebekken aangepaste en op maat gesneden oplossingen voor specifieke visserijtakken voor te stellen, en daarbij bijzondere

aandacht te besteden aan de kleinschalige ambachtelijke visserij, met name in de ultraperifere gebieden;

16. herinnert eraan dat het bestaande rechtskader de rechtsgrond biedt voor de lidstaten om actief samen te werken om op flexibeler wijze regels voor selectieve visserij vast te stellen en wetenschappelijk bewezen mitigatie-instrumenten in te zetten; verzoekt de lidstaten hun samenwerking te intensiveren door middel van een regionale aanpak waarbij belanghebbenden en adviesraden worden betrokken, en met het oog hierop de subsidies die hun ter beschikking staan ten volle te benutten; herhaalt dat bij de uitvoering van de aanlandingsverplichting moet worden gezorgd voor een gelijk speelveld;
17. is ingenomen met de resultaten van recente wetenschappelijke studies (bv. DiscardLess, MINOUW en LIFE iSEAS) over innoverende selectiviteit van het vistuig, voorkomingsstrategieën en wijzigingen aan vaartuigen om ongewenste vangsten aan boord te behandelen; meent dat verder onderzoek naar betere selectiviteit van het vistuig, voorkomingsstrategieën en behandeling van ongewenste vangsten noodzakelijk is; is verheugd over het voorgestelde programma “Mission Starfish 2030: Restore our Ocean and Waters” (Missie Zeester 2030: herstel onze oceaan en wateren), en is van mening dat een missie in verband met gezonde oceanen, zeeën, kust- en binnenwateren bevorderlijk zal zijn voor het ontwikkelen van hoogdringende oplossingen die een rechtstreeks effect hebben op de visserijsector en het duurzame gebruik en beheer van mariene hulpbronnen;
18. benadrukt dat efficiënte systemen voor visserijbeheer, met inbegrip van het vermogen om gebruik te maken van alle elementen om de aanlandingsverplichting naar behoren ten uitvoer te leggen en de doelstellingen van het GVB te verwezenlijken, moeten worden ondersteund door nauwkeurige en betrouwbare vangstdocumentatie en wetenschappelijke gegevens; verzoekt de Commissie en de lidstaten waar nodig meer inspanningen te leveren om de toepasselijke EU-wetgeving volledig ten uitvoer te leggen en verdere maatregelen te nemen om te zorgen voor volledige documentatie en gegevensverzameling, op een wijze die in verhouding staat tot hun vangstcapaciteit in het geval van de kleinschalige kustvloot;
19. is bezorgd over het gebrek aan behoorlijke controle op en naleving van de aanlandingsverplichting en onderstreept de negatieve gevolgen van dergelijke tekortkomingen voor de duurzaamheid, mede als gevolg van de vaststelling van TAC's op basis van de totale vangst, met inbegrip van zogenoemde “aanvullingen” om voorheen teruggegooid vis te dekken;
20. benadrukt dat het bestaan van talrijke regels, vrijstellingen en afwijkingen die de afgelopen jaren zijn vastgesteld, de uitvoering van de aanlandingsverplichting en de nalevingsevaluatie door het EFCA bemoeilijkt, waardoor het moeilijker wordt de doelstellingen inzake bescherming en verbetering van de duurzaamheid van de visserij te verwezenlijken; benadrukt dat het gebruik van de vrijstellingen waarin het GVB voorziet van het allergrootste belang is voor de uitvoering van de aanlandingsverplichting;
21. dringt erop aan dat beter gebruik wordt gemaakt van nieuwe technologieën en digitale

oplossingen die worden ontwikkeld in samenwerking met de visserijsector en de autoriteiten van de lidstaten om de monitoring, de controle en het toezicht te verbeteren, met volledige inachtneming van de privacyrechten en de vertrouwelijkheidsvereisten inzake bedrijfsgegevens;

22. benadrukt de cruciale rol van vissers en andere belanghebbenden bij de uitvoering van het beleid, waardoor een cultuur van naleving wordt bevorderd, alsook het belang van in de loop der tijd geleidelijke en aanpasbare wijzigingen in de regels voor de aanlandingsverplichting; wijst op de aanvullende voordelen van vrijwillige en op stimulansen gebaseerde regelingen om de betrokkenheid van vissers te vergroten;
23. benadrukt dat het verbeteren van de selectiviteit weliswaar een hoge prioriteit moet blijven krijgen, maar dat voor de uitvoering van de aanlandingsverplichting een sectoroverschrijdende aanpak nodig is en duidelijke stimulansen moeten worden ontwikkeld om beste praktijken op het gebied van mitigatie aan te moedigen; beveelt de volgende begeleidende maatregelen en beheersinstrumenten aan:
 - a. verder gebruik en optimalisering van op quota gebaseerde instrumenten, in overeenstemming met de beginselen van het GVB en op voorwaarde dat doeltreffende controlemaatregelen worden getroffen, zoals:
 - de verdeling van quota volgens de verwachte vangstsamenstelling;
 - aanpassingen door middel van quota-uitwisseling met andere lidstaten en aangrenzende derde landen waarmee de EU bestanden deelt, hetgeen wordt uitgevoerd op flexibele en efficiënte wijze om onderbenutting van quota te voorkomen, bijvoorbeeld door over te stappen op permanente en niet slechts jaarlijks hernieuwbare mechanismen na de vaststelling van TAC's en quota, in overeenstemming met het beste beschikbare wetenschappelijke advies;
 - toewijzing van een geraamd teruggooiaandeel van quota voor vissers, met name in de kleinschalige visserij, die kiezen voor selectiever vistuig;
 - b. bestudering van de haalbaarheid om een aanpak ter voorkoming van teruggooi op basis van mariene ruimtelijke ordening en gebiedsgebonden beheer te hanteren, door vissers naar gebieden te leiden waar ondermaatse vis waarschijnlijk minder voorkomt, waarbij wordt gewaarborgd dat dergelijke maatregelen niet leiden tot een extensieve niet-benutting van andere soorten met minimumafmetingen;
 - c. een grotere flexibiliteit voor vissers met betrekking tot het kiezen van vistuigoplossingen, in combinatie met een grotere verantwoordelijkheid voor documentatie (volledige vangstdocumentatie);
 - d. flexibele mechanismen voor de goedkeuring van nieuwe soorten selectief vistuig om belanghebbenden te stimuleren proefprojecten aan te vragen en uit te voeren;
 - e. exclusieve toegang tot visserijlocaties of -tijdsperioden om selectiviteit aan te moedigen;
 - f. vaststelling van strategieën om ongewenste vangsten optimaal te gebruiken voor andere

doeleinden dan voor menselijke consumptie, zonder een vraag te creëren naar ondermaatse vangsten en op voorwaarde dat dit vanuit economisch en operationeel oogpunt haalbaar is voor vissers;

- g. ontwikkeling van een teruggooiatlas, als een register van ongewenste vangsten in de verschillende visserijen en gebieden, met het oog op een betere ontwikkeling van regionale bijvangstplannen, in overleg met de lidstaten en de visserijsector en met ondersteuning van het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur;
 - h. gebruik en ontwikkeling van vrijwillige en stimulansgebonden instrumenten op basis van artificiële intelligentie om de selectiviteit en de controle te vergroten en de identificatie van soorten te verbeteren, in samenwerking met de visserijsector en de autoriteiten van de lidstaten;
 - i. geleidelijke invoering van de verplichte naleving van hetzelfde teruggooibeleid voor uit derde landen ingevoerde visserijproducten, teneinde het comparatief nadeel en de oneerlijke concurrentie voor de Europese vloot weg te nemen en tegelijkertijd te streven naar betere bescherming van de mondiale visbestanden;
 - j. verlenging van de verplichting van de Commissie om jaarlijks verslag uit te brengen over de stand van zaken met betrekking tot het GVB en de uitvoering van de aanlandingsverplichting, waarbij meer informatie wordt verstrekt over de uitvoering ervan, met inbegrip van de sociaal-economische gevolgen en andere aspecten zoals brandstofverbruik, opslagruimte, de effecten op de veiligheid en de arbeidsomstandigheden aan boord van vissersvaartuigen, de vermindering van teruggooi en ongewenste vangsten, en de verbeterde toestand van de bestanden (MDO);
24. verzoekt de Commissie om in het kader van het evaluatieverslag over de uitvoering van het GVB, dat in 2022 zal worden gepubliceerd, met name aandacht te besteden aan onderstaande punten:
- a. beoordeling van de mate waarin de beperking van de teruggooi in het kader van de aanlandingsverplichting is verwezenlijkt en of deze heeft bijgedragen tot een verbetering van de toestand van de bestanden (MDO) en tot het verminderen van de impact op het mariene ecosysteem;
 - b. beoordeling van de sociaal-economische effecten van de aanlandingsverplichting, het beloningssysteem, het aantal bemanningsleden en de veiligheid en arbeidsomstandigheden aan boord, in overeenstemming met de aanbevelingen van de FAO en de IAO;
 - c. inventarisering en monitoring van de visserijen waar blijkens wetenschappelijke gegevens een grotere selectiviteit momenteel moeilijk te verwezenlijken is;
 - d. beoordeling van de doeltreffendheid en toepasselijkheid van de recent vastgestelde quotaruilsystemen voor bijvangsten als doeltreffend en toepasselijk instrument voor het tegengaan van verstikkingssituaties;
 - e. beoordeling van de effecten op de duurzaamheid van de soorten die de afgelopen jaren door de Raad zijn geschrapt van de lijst van bestanden die onder de TAC-regeling

vallen, en evaluatie van de mogelijke gevolgen als deze opnieuw worden opgenomen in de TAC-regeling;

- f. inventarisering en wegwerking van de administratieve problemen die worden ondervonden bij de ontwikkeling en uitvoering van proefprojecten op het gebied van selectiviteit en die een belemmering vormen voor de inspanningen van vissers om selectiever te worden;
 - g. inventarisering van commerciële en/of liefdadigheidsmogelijkheden die kunnen bijdragen aan een optimaal gebruik van onvermijdelijke aangelande vangsten kleiner dan de minimuminstandhoudingsreferentiegrootten en ongewenste vangsten, teneinde verspilling van natuurlijke hulpbronnen te voorkomen en de duurzaamheidsdoelstellingen van het GVB niet in het gedrang te brengen;
 - h. beoordeling van de vraag of de huidige aanlandingsverplichting geschikt is voor het beoogde doel, waarbij tevens wordt nagegaan of het haalbaar is om per geval, naargelang de visserij en/of het bestand, te voorzien in aanpassingen van de aanlandingsverplichting;
 - i. beoordeling van de trajecten om artikel 15 van het GVB beter aan te passen en te vereenvoudigen, teneinde de uitvoering ervan te vergemakkelijken en het begrip ervan door alle belanghebbenden te bevorderen, en met name met het oog op een beter gebruik door de lidstaten van het totale pakket aan beschikbare instrumenten waarin is voorzien binnen het rechtskader om de selectiviteit te verbeteren en ongewenste vangsten te verminderen;
25. verzoekt de Commissie om op basis van deze evaluatie en indien nodig een wetgevingsvoorstel in te dienen om de doelstellingen inzake het verminderen van teruggooi en het verbeteren van de bestanden beter te kunnen verwezenlijken;
26. benadrukt de bezorgdheid die er heerst in verband met visbestanden die worden gedeeld met derde landen, waarvoor niet altijd dezelfde bepalingen inzake teruggooi gelden; benadrukt dat het noodzakelijk is een geleidelijke convergentie te realiseren met betrekking tot de hoofddoelstellingen van het visserijbeheer, teneinde de hoogst mogelijke normen te waarborgen voor het bereiken van een goede milieutoestand van het gedeelde mariene ecosysteem, en te zorgen voor duurzaamheid van de visserijactiviteiten en het behoud van een gelijk speelveld met derde landen, met name het Verenigd Koninkrijk;
27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, het Comité van de Regio's, het Europees Economisch en Sociaal Comité en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	19.4.2021
Uitslag eindstemming	+: 26 -: 1 0: 1
Bij de eindstemming aanwezige leden	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokkalis, Gabriel Mato, Nuno Melo

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

26	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Manuel Bompard
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	-
ID	France Jamet

1	0
The Left	Petros Kokkalis

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding